

Sygn. akt IV U 230/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2014 roku w Ś.

sprawy z odwołania **L. S. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia (...) znak: (...) (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...) (...) w ten sposób, że przyznaje **L. S. (1)** prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w kwocie (...) odpowiadającej 8 % (osiem procent) stałego uszczerbku na zdrowiu;

II zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. na rzecz L. S. (1) kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

L. S. (1) odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia (...). o odmowie przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu (...)

W uzasadnieniu odwołania podał m.in., że w następstwie wypadku amputowano mu cztery palce. Na zwolnieniu lekarskim przebywał ponad sześć miesięcy. W poprzedniej sprawie o świadczenie rehabilitacyjne toczącej się przed Sądem Rejonowym (...) sygn. akt (...) ubezpieczyciel nie podważał, że zdarzenie z dnia (...) jest wypadkiem przy pracy. Dla stwierdzenia, że nagle zdarzenie spowodowane przyczyną zewnętrzną jest wypadkiem przy pracy wystarczy ustalenie, że zdarzenie nastąpiło podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności. Przyczyną zewnętrzną wypadku może być każdy czynnik zewnętrzny, który jest zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki, w tym pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając to m.in. tym, że zaskarżoną decyzją odmówiono ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z dnia (...) albowiem zdarzenie z (...) nie spełnia definicji wypadku przy pracy z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej. Przyczyną zdarzenia była przyczyna wewnętrzna, choroba.

Sąd ustalił:

L. S. (1) w dniu (...), na terenie zakładu pracy, uległ wypadkowi przy pracy doznając urazu palca lewej stopy. Z powodu choroby był niezdolny do pracy od (...) Okres zasiłkowy zakończył się z dniem (...)Pracodawca uznał zdarzenie z (...)za wypadek przy pracy.

W dniu (...) ubezpieczony złożył organowi rentowemu wniosek o świadczenie rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy spowodowaną wypadkiem przy pracy.

Decyzją z (...) organ rentowy przyznał ubezpieczonemu prawo do świadczenia rehabilitacyjnego z ogólnego stanu zdrowia – za okres od (...)

Decyzją z (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od (...)do (...) w wysokości 100% podstawy wymiaru z ubezpieczenia wypadkowego.

Sąd Rejonowy (...) wyrokiem z (...)oddalił odwołanie L. S. od decyzji z (...) Od wyroku tego ubezpieczony nie wniósł apelacji.

Decyzją z (...)organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z(...)

Od decyzji tej L. S. odwołał się.

Dowód:

- decyzje ZUS z (...). – w aktach ZUS – w załączeniu
- wyrok z 8.07.2013r. – (...)– w załączeniu

Biegły sądowy specjalista chirurg orzekł, że przyczyną powikłań po doznanym urazie (otarcie) palca V – go stopy lewej są zmiany chorobowe powodujące niedokrwienie kończyn z brakiem tendencji do gojenia i zmian martwiczych, co skutkowało amputacją palców II/III/IV/V stopy lewej. Stały uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 8% – 2% za każdy palec.

Dowód:

- opinia biegłego chirurga, k. 18-20
- opinia uzupełniająca, k. 37

Sąd zważył:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U z 2009r. Nr 167, poz. 1322 z późn. zm.) za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą.

Aby konkretne zdarzenie mogło zostać uznane za wypadek przy pracy muszą wystąpić jednocześnie trzy przesłanki:

- 1) nagłość zdarzenia,
- 2) przyczyna zewnętrzna powodująca uraz lub śmierć,
- 3) związek z pracą.

Brak którejkolwiek z tych przesłanek powoduje, że konkretne zdarzenie nie jest wypadkiem przy pracy.

W dniu (...). powód uległ zdarzeniu, które można uznać za wypadek przy pracy albowiem było to zdarzenie nagłe, wywołane przyczyną zewnętrzną (poślizgnięcie się), które spowodowało uraz (zranienie palca V lewej stopy po uderzeniu w kant dolnej części ściany bocznej kabiny prysznicowej). Tak przyjął Sąd Rejonowy w uzasadnieniu wyroku z dnia (...) w sprawie sygn. akt (...)

Sporne pozostawało, czy pogorszenie stanu zdrowia powoda – łącznie z amputacją czterech palców stopy lewej – było skutkiem urazu palca V lewej stopy z (...)

Biegły sądowy specjalista chirurg, po przedmiotowym badaniu powoda i analizie dokumentacji medycznej (dla potrzeb obu spraw (...)) orzekł, że gdyby nie samoistne schorzenie tkwiące w organizmie powoda przed(...), uraz z (...) nie spowodowałby powikłań skutkujących amputacją 4 palców stopy lewej. Sam uraz z (...) nie powoduje wskazań do amputacji palca.

Zgodnie z poglądem doktryny i utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przysługuje także, gdy pracownik cierpi na samoistne schorzenia, które – w skutek nagłego zdarzenia, urazu – uległo zaostrzeniu, a stan zdrowia pogorszeniu. Sąd Najwyższy w wyroku z 30.06.1999r. sygn. akt II UKN 22/99, OSNAPiUS 2000/18/696 podkreślił, że z niedookreślonego charakteru wyrażenia „ przyczyną zewnętrzną wynika, iż przyczyną zewnętrzną wypadku przy pracy może być każdy czynnik zewnętrzny (niewynikający z wewnętrznych właściwości człowieka) zdolny wywołać w istniejących warunkach szkodliwe skutki u człowieka dotkniętego schorzeniem samoistnym”.

Reasumując – gdyby nie uraz z (...), schorzenia samoistne na które powód cierpiał przed tą datą samoistnie nie spowodowałyby pogorszenia stanu jego zdrowia do tego stopnia, że konieczna stała się amputacja 4 palców stopy lewej.

Sąd w pełni dał wiarę opinii biegłego albowiem jest pełna, jasna, pozbawiona wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniła wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. W opinii uzupełniającej biegły szczegółowo odniósł się do zastrzeżeń organu rentowego wykazując ich całkowitą bezzasadność. Organ rentowy nie wykazał ponadto, że opinia jest rażąco wadliwa lub w sposób oczywisty błędna.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego znajduje oparcie w art. 98 kpc w zw. z § 11 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U z 2013r. poz. 490).